

der af Indquarteringsfonden bevilgedes til Tilveiebringelsen af saadanne Bygninger eller Localer, som Krigsministeren ønskede og vedkommende Garnisonssteder vare villige til at tilveiebringe paa Betingelser, som Indenrigsministeren billigede, prioriteredes i vedkommende Eiendomme med Tilbehør, samt forrentedes og afbetaltes med 3 pCt. halvaarlig af den oprindelige Sum, hvoraf 2 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb udgjorde Renten, og Resten blev affkrevet som Capitalafdrag. Derksom Kjøbstaden paa Grund af derom givne Lovbestemmelse senere skulde ophøre at være Garnisonssted, inden Aaaret var tilbagebetalt, og den ikke trøstede sig til at beholde de tilveiebragte Bygninger mod den foreslaaede Afgtergivelse af en Deel af Aaaret, skulde den være berettiget til at fordrø, at Bygningerne med Tilbehør overtoges af Indquarteringsfonden saaledes, at den resterende Deel af Aaaret aldeles bortfaldt imod, at Byen paa sin Side fraskaldt ethvert Krav paa Erstatning for den Deel af Aaaret, som den havde afbetalt.

Udvalget holder sig overtydet om, at der meget sjelden vilde blive Spørgsmaal om Bygningernes Overtagelse af Indquarteringsfonden, men skulde saadanne Tilfælde forekomme, synes Billighed i høi Grad at tale for, at et muligt Tab hellere maatte ramme den nævnte Fond, der i sin Tid er tilveiebragt ved Kjøbstædernes Bidrag, end enkelte Kjøbstæder, for hvilke Tabet vilde være dobbelt føleligt, efterat de havde ophørt at have Garnison.

Foraaavidt der iøvrigt under Sagens Behandling er reist Spørgsmaal, om den nuggældende Lovgivning om den ordinære Indquartering gjør det nødvendigt at paalægge Garnisonsstederne at bringe særegne Offre, skal Udvalget tilføie, at dette ikke kan siges at være Tilfældet, idet navnlig Frdn. 15de Novbr. 1816, Loven af 29de Decbr. 1850 og Lovven af 9de Decbr. 1861 indeholde fuldstændige Bestemmelser, saavel om de Præstationer og Gjenstande, Garnisonsstederne bør udrede imod deelviis eller fuld Erstatning, som om de Præstationer og Gjenstande, Militæretaten selv vil have at anskaffe og betale, men det kan imidlertid ikke nægtes, at Krigsministeriet, som

ovenfor antydet, ved Hjælp af denne Lov lettere, end hidtil, vil kunne opnaae, at der i Garnisonsstederne tilveiebringes Bygninger og Localer, som Militæretaten længe har ønsket, men som Communerne ikke have turdet gaae ind paa at tilveiebringe.

Udvalget har til Dplysning om Garnisonsforholdene her i Landet fra Krigsministeriet modtaget udførlige Dplysninger i 2de Skrivelser af 19de f. M. og 6te d. M., der med tilhørende Bilag følge nærværende Betænkning, ligesom vi ogsaa ved Hjælp deraf og tillige ved Afbenyttelse af forskjellige fra Hoved-Garnisonsstederne modtagne Dplysninger have affattet medfølgende Oversigt over de væsentligste økonomiske Forhold i disse Byer.

I Henhold til Foranførte stilles følgende Endringsforslag:

Til § 1.

1) I første Linie forandres Ordene „kunne efterhaanden fastsættes“ til: „fastsættes efterhaanden“.

Til § 2.

2) Efter „Anordning“, i 1ste og 2den Linie, indsættes: „og Kommunen i den Anledning, efter Dereenskomst med Krigsministeren og paa Betingelser, som Indenrigsministeren billiger, maatte være villig til at tilveiebringe Bygninger til saadanne Localer, som Krigsministeren anseer nødvendige eller ønskelige“;

3) Efter „Commune“ i 2den og 3die Linie udgaaer det Øvrige af første Punktum og istedetfor sættes: „af Indquarteringsfonden de til Bygningernes Opførelse og Indretning fornødne Aaan, hvorfor Sikkerhed gives i de opførte Bygninger med Tilbehør, og som ville være at forrente og afdrage med 3 pCt. halvaarlig af det oprindelige Beløb, hvoraf 2 pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb udgjøre Renten, og Resten affkrives som Capitalafdrag“;

4) I 4de Linie forandres: „den vedkommende By“ til „Byen“;

5) I 3die Linie franedes indsættes efter „uwillige“ Ordene: „af Retten indmeldte“;